

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 18 Noiembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol judecarea recursului formulat de recurenta pârâtă .

în contradictoriu cu intimata reclamantă
împotriva sentinței nr. 254/2024 , pronunțată de Tribunalul
Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.
, având ca obiect „Litigiu privind funcționarii publici „

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns avocat
reprezentând pe intimata reclamantă , lipsind recurenta pârâtă

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței
obiectul cauzei, stadiul judecății, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, faptul
că recursul a fost declarat și motivat în termenul legal, intimata reclamantă a depus
concluzii scrise, iar recurenta pârâtă a solicitat judecarea cauzei în lipsă, potrivit
dispozițiilor prevăzute de art. 223 alin. 3 Noul Cod procedură civilă, iar recurenta pârâtă
depus o precizare prin care
consideră că se impune sesizarea ÎCCJ pentru lămurirea problemei de drept care
formează obiectul cauzei, după care;

La interpellarea instanței, apărătorul intimatei reclamante, învederează că a
observat precizarea depusă de recurenta pârâtă și nu solicită termen în acest sens.

Față de cele învederate de apărătorul intimatei reclamante, Curtea pune în
discuție sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în raport de
prevederile O.G. 62/2024 și acordă cuvântul părții prezente asupra admisibilității
sesizării.

Avocat , pentru intimata reclamantă , față de
cele puse în discuție de către instanță, apreciază că nu s-ar impune o sesizare a ÎCCJ, din
punctul său de vedere, problema de drept supusă cenzurii instanței este foarte simplă.
De altfel, au fost depuse la dosar soluții pronunțate în alte dosare, chiar și de Curtea de
Apel Craiova în care s-a admis o astfel de acțiune și s-a stabilit că reclamanta are
dreptul la actualizarea sumelor reprezentând drepturi salariale . Consideră că problema
de drept fiind una destul de clară.

CURTEA

Față de complexitatea actelor și lucrărilor de la dosar, având nevoie de timp
pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art.396 Cod procedură civilă, urmează a
amâna pronunțarea.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 26 noiembrie 2024.

Pronunțată azi, 18 Noiembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către Grefa instanței.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

M.P. 22 Noiembrie 2024

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr. XXXXXX

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu de la 26 Noiembrie 2024 Completul
compus din:

PREȘEDINTE XXXXXXXX

Judecător XXXXXXXXX

Judecător XXXXXXXXX

Grefier XXXXXXXX

Pe rol, rezultatul dezbaterilor din ședința publică de la data de 18 noiembrie 2024, privind judecarea recursului formulat de recurenta pârâtă xxxxxxxxxxxx în contradictoriu cu intimata reclamantă xxxxxxxxxxxx, împotriva sentinței nr. 254/2024 , pronunțată de Tribunalul Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. XXXXXXXX, având ca obiect „Litigiu privind funcționarii publici „

Dezbaterile din ședința publică de la 18 noiembrie 2024 au fost consemnate într-o încheiere separată ce face parte integrantă din prezenta.

C U R T E A

În aceeași compunere, față de complexitatea actelor și lucrărilor de la dosar, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art.396 Cod procedură civilă, urmează a amâna pronunțarea.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea în cauză la data de 02 decembrie 2024.
Pronunțată în ședința publică de la 26 Noiembrie 2024.

Președinte,

XXXXXX

Judecător,

XXXXXXX

Judecător,

XXXXXXXXXX

**Grefier,
XXXXXX**

xxx. 29 Noiembrie 2024

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr. XXXXX

ÎNCHEIERE

**Ședința publică de la 02 Decembrie 2024 Completul
compus din:**

PREȘEDINTE XXXXXXXX

Judecător XXXXXXXX

Judecător XXXXXXXX

Grefier XXXXXXXX

Pe rol, rezultatul dezbaterilor din ședința publică de la data de 18 noiembrie 2024 , privind judecarea recursului formulat de recurenta pârâtă DGRFP XXXX în contradictoriu cu intimata reclamantă XXXXXXXX, împotriva sentinței nr. 254/2024 , pronunțată de Tribunalul Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. XXXXX, având ca obiect „Litigiu privind funcționarii publici „

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din 18 noiembrie 2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta și când Curtea a amânat pronunțarea, în temeiul art. 396 alin.1 N.C. proc. civ., pentru data 26 noiembrie 2024, și ulterior, pentru data de 02 decembrie 2024.

C U R T E A

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea înregistrată sub nr. XXXXX pe rolul Tribunalului Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, reclamanta XXXXXXXX, în contradictoriu cu pârâta XXXXXXXXXXXX, a solicitat obligarea pârâtei la plata următoarelor sume:

- suma reprezentând actualizarea cu indicele prețurilor de consum a drepturilor salariate în cuantum de 222.614 lei, achitate la data de 14.09.2022, pentru perioada cât a avut suspendat raportul de serviciu, respectiv 01.02.2014-01.05.2018;

- suma reprezentând daune moratorii, aferentă sumei solicitate la punctul de mai sus, de la data de 14.09.2022 (când trebuia achitată această sumă) și până la achitarea efectivă a acesteia.

- cheltuielile de judecată ocazionate de prezenta cauză.

În drept, cererea a fost întemeiată cererea pe prevederile art. 1531 și art. 1535 din Cod civil, respectiv art. 1. alin. 2. raportat la art. 166 alin. (4) și art. 278 din Codul muncii.

În probațiune a solicitat încuviințarea probelor cu înscrisuri și expertiză contabilă prin care să se calculeze sumele datorate conform celor arătate mai sus.

A solicitat judecarea cauzei chiar și în lipsa conf. art. 223. alin. 3) C. proc. civ.

Pârâta D.G.R.F.P. XXXXX a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În drept, pârâta a invocat dispozițiile prevăzute de art.205 -208 cod procedura civilă, și pe textele legale invocate în cuprinsul acesteia.

A solicitat judecarea cauzei în lipsa potrivit dispozițiilor art. 223 Cod procedura civilă, și art. 411 alin. (1) pct. 2 teza a 2 -a Cod procedura civilă

Tribunalul Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal prin sentința nr.254/2024, pronunțată în dosarul nr. XXXXX, a admis acțiunea privind pe reclamanta XXXXXXXXX în contradictoriu cu pârâta XXXXXXXXXX și a obligat pârâta la plata sumei de 82.129 lei reprezentând actualizarea cu indicele prețului de consum a drepturilor salariale în cuantum de 222.614 lei, pentru perioada 01.02.2014-01.05.2018 și a sumei de 4619 lei reprezentând dobândă penalizatoare aferentă sumei de 82.129 lei.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut că în cazul executării cu întârziere a obligației de plată a unei sume de bani, indiferent de izvorul contractual ori delictual al obligației, principiul reparării integrale a prejudiciului prevăzut de art. 1.531 din Codul civil din 2009 nu poate fi nesocotit. Este evident faptul că prin plată cu întârziere a drepturilor salariale, reclamanta a suferit un prejudiciu, neexistând niciun temei legal care să interzică actualizarea sumei cu indicele prețurilor de consum și acordarea daunelor moratorii . În aceste condiții, Tribunalul a reținut că sunt incidente dispozițiile art. 1.531 alin. 1, alin. 2 teza întâi și art. 1.535 alin. 1 din Codul civil din 2009, care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării de către debitor a obligației, conform căruia prejudiciul cuprinde atât pierderea efectiv suferită de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans).Potrivit aceluiași dispoziții, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

În cazul dat, pierderea efectiv suferită de creditor, ca prim element de reparare integrală a prejudiciului, este remediată prin actualizarea sumei de 222.614 lei cu indicele prețurilor de consum. Însă principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor, impune și remedierea celui de-al doilea element constitutiv al prejudiciului, prin acordarea beneficiului de care a fost lipsit (lucrum cessans), respectiv daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale penalizatoare.

În cauză a fost efectuat de către expert XXXX raportul de expertiză contabilă care a stabilit că diferența rezultată prin actualizarea cu indicele prețurilor de consum este de 82.129 lei iar dobânda legală penalizatoare aferentă acesteia este de 4619 lei.

În consecință, urmare a omologării raportului de expertiză ,Tribunalul a admis acțiunea reclamantei și a obligat pârâta la plata sumei de 82.129 lei, reprezentând actualizarea cu indicele prețului de consum a drepturilor salariale în cuantum de 222.614 lei, pentru perioada 01.02.2014-01.05.2018 și a sumei de 4619 lei, reprezentând dobândă penalizatoare aferentă sumei de 82.129 lei.

Tribunalul a apreciat că, cumularea dobânzii legale cu actualizarea creanței cu indicele prețurilor de consum nu duce la o dublă reparare a aceluiași prejudiciu, deoarece actualizarea reprezintă acoperirea pierderii efective suferite de creditor, în timp ce acordarea dobânzii legale implică remedierea beneficiului de care acesta a fost lipsit, cele două elemente putând fi cumulate pentru asigurarea reparării integrale a prejudiciului.

Împotriva sentinței nr.254/2024, pronunțată de Tribunalul Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. XXXXX a formulat recurs pârâtă XXXXXXXXXX, considerând această sentință ca fiind nelegală în parte, astfel încât motivele de nelegalitate se circumscriu prevederilor art.483 și art. 488 alin. (1) pct. 8 din Noul Cod de procedură civilă .

A criticat sentința primei instanțe, în sensul că a fost dată a fost dată cu ignorarea, nerespectarea dispozițiilor art. 1 357-1 358 Noul Cod Civil, interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor art.1531 alin. 1, alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin 1 din Codul civil și art. 166 alin 4 Codul muncii, ignorarea/interpretarea greșită a prevederilor art. 86 alin (2) și (3) din legea nr.188/1999, art. 1351 NCC

Prin hotărârea atacată, instanța de fond a obligat pârâta D.G.R.F.P.XXX la plata către reclamanta a sumei de la plata sumei de 82.129 lei reprezentând actualizarea cu indicele prețului de consum a drepturilor salariale în cuantum de 222.614 lei, pentru perioada 01 .02.2014-01.05.2018 și a sumei de 4619 lei reprezentând dobândă penalizatoare aferentă sumei de 82.129 lei.

Așa cum a reținut și instanța de fond, prin Decizia nr. 277/03.07.2013 emisă de DGRFP XXXX s-a suspendat raportul de serviciu al reclamantei până la soluționarea definitivă a cauzei penale ca urmare a măsurii de trimitere în judecată dispusă prin rechizitoriul nr. XXXX din 14.06.2013 al DIICOT-ST XXXX formându-se în instanță dosarul nr. XXXX, ulterior nr. XXX- Tb Dolj și apoi nr. XXXX la Curtea de Apel Craiova.

După soluționarea definitivă a dosarului penal nr. xxxxxx, XXXXXXXX a procedat în conformitate cu dispozițiile art. 86(3) din legea nr. 188/1999, în sensul că i-au fost achitate reclamantei drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

Instanța de fond a apreciat că reclamanta este îndreptățită la plata indicelui prețului de consum a drepturilor salariale și a dobânzii penalizatoare aferentă sumei reprezentând indicele de inflație pentru repararea integrală a prejudiciului produs ca urmare a neexecutării integrale a obligației ce incumba pârâtei. A fost reținută aplicarea dispozițiilor art. 166 alin 4 Codul muncii, art. 1531 alin. 1 , alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin 1 CC.

Arată că în sensul OG nr. 13/2011, dobânda penalizatoare este dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență. Așadar, dobânda penalizatoare are natura juridică de daună moratorie, fiind datorată de către debitor pentru neplata la scadență a sumei de bani pe care trebuie să o remită creditorului.

Principiul reparării integrale a prejudiciului se aplică în cazul neexecutării obligației de plată. A solicitat a se observa că, din interpretarea dispozițiilor art. 1531 alin. 1, alin 2 teza întâi și art. 1 .535 alin. 1 din Codul civil, rezulta că acordarea daunelor-interese moratorii și a pierderii efectiv suferite-damnum emergens impune, drept condiții-premisă necesare și obligatorii, existența unei obligații ajunse la scadență, precum și fapta ilicită și prejudiciabilă a debitorului constând în executarea cu întârziere a acestei obligații exigibile. Ori, în cauza nu se află în această situație.

În ceea ce privește condițiile de angajare a răspunderii civile, acelea sunt cele ale răspunderii civile delictuale prevăzute la 1357 - 1358 Cod Civil, respectiv: existența unei fapte ilicite, vinovăția, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate, ținându-se cont de particularitățile executării unei obligații de plată a unei sume de bani.

Aceste condiții trebuie îndeplinite în mod cumulativ, astfel încât neîndeplinirea uneia este suficientă pentru respingerea pretențiilor.

În cauză nu sunt îndeplinite aceste condiții întrucât nu exista fapta ilicită și nici vinovăție.

Așa cum a arătat în apărările formulate, intimatul a fost suspendat din funcția publică în temeiul prevederilor Legii nr. 188/1999 art.86 alin.2, potrivit căruia:

”(2) În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.”

După soluționarea definitivă a dosarului penal nr. xxxxx, D.G.R.F.P. XXXX a procedat în conformitate cu dispozițiile art. 86 (3) din legea nr. 188/1999, în sensul ca i-a fost achitate intimatului drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

Prin urmare, a solicitat ca instanța de control judiciar să observe că, în cauză nu există o faptă ilicită săvârșită de instituția publică, D.G.R.F.P. XXXX nefăcând altceva decât să constate îndeplinirea condițiilor de suspendare de drept a raportului de serviciu al reclamantei, precum și ulterior îndeplinirea condițiilor de încetare a suspendării raportului de serviciu.

În funcție de efectul juridic pe care îl produce trimiterea în judecată penală, suspendarea este obligatorie, în sensul că operează de drept în cazul funcționarilor publici și este facultativă, la latitudinea angajatorului, în cazul salariaților cu contract individual de muncă.

Tribunatul Olt în mod greșit și vădit nelegal nu a avut în vedere ca, constatarea suspendării de drept a raportului de serviciu era o obligație a părții, adică o măsură imperativ prevăzută de art.86, alin. 2 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, în calitate de instituție publică și nu o posibilitate. În aceste condiții, nu este culpa autorității fiscale pentru a achita intimatului daune-interese moratorii în temeiul art. 1535 din Codul Civil, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1357 Cod Civil pentru angajarea răspunderii civile delictuale.

A solicitat ca instanța de control judiciar să observe că nu există o faptă ilicită săvârșită de D.G.R.F.P. XXXX, aceasta nefăcând altceva decât să constate îndeplinirea condițiilor de suspendare de drept a raportului de serviciu al reclamantului și să-i achite drepturile salariale aferente perioadei de suspendare, după soluționarea definitivă a dosarului penal, așa cum prevede în mod expres art. 86 (3) din legea nr. 188/1999.

În cauza, nu se poate reține în sarcina D.G.R.F.P. XXXX neexecutarea obligației de plată a drepturilor salariale pe perioada suspendării raportului de serviciu al reclamantei, întrucât reclamanta este cea care a fost trimisă în judecată, iar în această situație, D.G.R.F.P. XXXX a procedat la aplicarea dispozițiilor art.86 alin. 2 din legea nr.88/1999 și ulterior, după soluționarea dosarului penal, a prevederilor art. 86, (3) din legea nr. 88/1999.

De asemenea, o altă condiție care nu este îndeplinită este cea a săvârșirii cu vinovăție a faptei ilicite prin care s-a cauzat prejudiciul.

Pentru atragerea răspunderii civile delictuale se impune fapta ilicită să fie săvârșită cu vinovăție - art. 1357 alin. (1) Cod Civil.

Pentru acordarea drepturilor salariale, fiind respectate întocmai prevederile legale, angajatorului nu-i poate fi imputată nici vinovăția. Neexistând fapta ilicită și nici vinovăție, nu este îndeplinită nici condiția existenței legăturii de cauzalitate.

Instanța de fond nu a avut în vedere ca, situația funcționarului public este expres reglementată prin norme legale restrictive.

În acest sens a învederat instanței de recurs ca, art. 86, (3) din legea nr.88/1999 care statuează ca ; „ În cazul în care s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală ori achitarea sau renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, precum și în cazul încetării procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.”

Textul de lege nu prevede expres că, aceste sume reprezentând drepturi salariale aferente perioadei de suspendare sunt purtătoare de dobânzi penalizatoare, întrucât legiuitorul nu a considerat ca este necesar, deoarece este o situație de excepție, un caz fortuit și nu există vreo culpă a angajatorului.

Dacă legiuitorul ar fi dorit acest lucru ar fi prevăzut în mod expres așa cum a stipulat la art. 106, alin.1 din același act normativ prevăzut de Legea nr. 188/1999, care statuează ca :

„(1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalculat, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public. „

În susținerea argumentelor prezentate, a solicitat a se avea în vedere Decizia nr. 2/2014-RIL, prin care ICCJ reține ca debitorul poate fi exonerat de obligația de a repara integral prejudiciul cauzat prin executarea cu întârziere a creanței stabilite prin titlu executoriu dacă face dovada intervenției unui caz fortuit sau a unui caz de forță majoră, împrejurări care se circumscriu sintagmei „cauză străină, care nu-i poate fi imputată” în înțelesul art. 1082 din Codul civil din 1864.

În Noul Cod Civil, cazul fortuit și forță majoră sunt prevăzute la art. 1351 NCC, dispoziție legală ignorată greșit și vădit nelegal de către instanța de fond, aceasta analizând parțial condițiile reparării integrale prejudiciul.

Așa cum a arătat mai sus, ca urmare a trimiterii în judecată prin rechizitorul nr. XXXX din data de 14.08.2013 al DIICOT-ST XXXX, reclamanta s-a aflat într-o cauză de suspendare de drept a raportului de serviciu în temeiul prevederilor Legii nr. 188/1999 - art.86 alin. 2.

A apreciat ca aceasta situație este un caz fortuit.

Așadar, constatarea suspendării de drept a raportului de serviciu era o obligație și nu o posibilitate a instituției publice și prin urmare plata cu întârziere a drepturilor salariale ale reclamantei s-a datorat unei cauze străine, care nu-i poate fi imputată părții D.G.R.F.P. XXXX.

După soluționarea definitivă a dosarului penal nr. XXXX, D.G.R.F.P. XXXX a procedat în conformitate cu dispozițiile art. 86(3) din legea nr. 188/1999, în sensul că i-au fost achitate reclamantului drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

În speță, contrar alegațiilor instanței de fond, parata D.G.R.F.P. XXXX este exonerată de obligația de a repara integral pretinsul prejudiciu cauzat prin plata la data de 15.09.2022 a drepturilor salariale, întrucât s-a aflat în situația unui caz fortuit, respectiv o cauză străină, care nu-i poate fi imputată, în condițiile art. 1531 alin. I, alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin 1 din CC.

Astfel, a solicitat ca instanța de recurs să observe ca neplata drepturilor salariale pe perioada suspendării raportului de serviciu este interpretată greșit și vădit nelegal de către instanța de fond ca fiind o neexecutare a obligației de plată de carte DGRFP XXXX în sensul art. 1535 NCC și al art. 166 alin 4 Codul muncii.

Prin urmare, având în vedere ca principiul reparării integrale a prejudiciului se aplică în cazul neexecutării obligației de plată, raportat la situația de fapt, respectiv faptul ca reclamanta s-a aflat într-o cauza de suspendare de drept a raportului de serviciu în temeiul prevederilor Legii nr. 188/1999 - art.86 alin. 2, ca urmare a trimiterii în judecată, precum și, la Decizia ICCJ nr. 2/2014-RIL, soluția instanței de fond este greșită și vădit nelegală.

Pentru toate aceste considerente, a apreciat ca instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile art. 1531 alin. 1, alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin 1 din CC și ignorat prevederile art. 86 alin. (3) din legea nr. 188/1999, art. 1351 NCC, considerând greșit și vădit nelegal că pârâta DGRFP XXXX este obligată la achitarea indicelui prețului de consum a drepturilor salariale și a dobânzii legale penalizatoare.

În concluzie, având în vedere motivele invocate, a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței nr. 254/28.05.2024 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. XXXXX, reținerea cauzei, rejudecarea acesteia pe fond și respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

În drept, recursul a fost întemeiat pe dispozițiile art. 488, pct. 8 Cod procedura civilă și art. 20 din Legea nr. 554/2004 și pe textele legale invocate în cuprinsul cererii.

În conformitate cu dispozițiile art. 223 NCPC și ale art. 411 alin. 1, pct. 2, a ultima teză, noul C. proc.civ., a solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

La data de 09.10.2024, **intimata reclamantă XXXXXXXX a depus concluzii scrise** cu privire la recursul declarat de D.G.R.F.P. XXXX.

A considerat că recursul este nefondat, iar hotărârea instanței de fond este legală și temeinică, corect și complet motivată, în strictă concordanță cu normele legale incidente. În primul rând, a solicitat a se observa că prin recurs nu se aduc veritabile critici de nelegalitate la adresa sentinței, ci sunt reluate susținerile formulate la instanța de fond. Or, fiind o cale extraordinară de atac, recursul trebuie formulat în condițiile și pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege.

În al doilea rând, a solicitat a se reține că instanța de fond a interpretat și aplicat corect prevederile legale incidente în cauză.

Astfel, instanța de fond a admis acțiunea reclamantei și a obligat pârâta la plata sumei de 82.129 lei, reprezentând actualizarea cu indicele prețurilor de consum (inflația) a drepturilor salariale în sumă de 222.614 lei pentru perioada 01.02 2014 - 01.05 2018 și a sumei de 4.619 lei, reprezentând dobânda penalizatoare aferentă sumei de 82129 lei.

În situația de față, pierderea efectiv suferită de subsemnata, în calitate de creditor, ca element de reparare a prejudiciului, trebuia remediată prin măsura actualizării sumelor datorate cu indicele prețurilor de consum. Prin actualizarea sumei debitului cu indicele prețurilor de consum se realizează o reparație a prejudiciului, prin acordarea de daune-interese compensatorii (damnum emergens).

Achitarea cu întârziere a drepturilor mele salariale impune, în temeiul principiului reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor, trebuie remediată prin măsura actualizării sumelor datorate cu indicele prețurilor de consum. Prin actualizarea sumei debitului cu indicele

prețurilor de consum se realizează o reparație a prejudiciului, prin acordarea de daune-interese compensatorii (*damnum emergens*).

Astfel, conform deciziei în interesul legii nr. 2/17.02.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în M. Of. nr. 411/03.06.2014, despăgubirile civile trebuie să cuprindă atât pierderea efectivă "*damnum emergens*", cât și beneficiul nerealizat "*lucrum cessans*". Actualizarea creanțelor este admisibilă ca urmare a existenței fluctuațiilor monetare ce se produc după expirarea scadentei obligațiilor de plată, reprezentând o daună efectivă produsă patrimoniului creditorului - "*damnum emergens*".

Astfel cum a decis Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia în interesul legii amintită, în aceste condiții sunt incidente dispozițiile art. 1 531, alin. 1), alin. 2), teza întâi și art. 1535 alin. 1) din Nou Cod civil. care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării de către debitor a obligației, principiu conform căruia prejudiciul cuprinde atât pierderea efectiv suferită de creditor (*damnum emergens*), cât și beneficiul de care acesta a fost lipsit (*lucrum cessans*). Potrivit aceluiași dispoziții, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

Într-o decizie de speță, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că, în conformitate cu art. 1084 C. civ. (art. 1531 NCC). pentru repararea prejudiciului suferit, creditorului are dreptul la daune interese constând atât în actualizarea sumei executate cu rata inflației *damnum emergens* (pierderea efectivă), cât și în dobânda legală, *lucrum cessans* (beneficiul nerealizat). Înalta Curte a precizat că, întrucât natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune sub forma daunelor moratorii pentru neexecutarea obligației de plată, iar a doua reprezentând valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății, respectiv daune compensatorii, este admisibil cumulul acestora neputându-se, deci, vorbi despre o dublă reparație care să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză a creditorului. Prin urmare, este legal cumulul actualizării sumei executate cu dobânda legală deoarece numai prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului, consacrat de art. 1084 C. civ. (Decizia nr. 2061 din 13 octombrie 2015 pronunțată în recurs de Secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având ca obiect pretenții)

Neacordarea acestor drepturi salariale aduce atingere drepturilor prevăzute la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Articolul 3 din Protocolul adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauze de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”

Astfel cum rezulta din jurisprudența Curții, drepturile de natură salariată intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție (Cauza De Santa c. Italia, Cauza Zapalorcia c. Italia, Cauza Abenavoli c. Italia, Cauza Nicodemo c. Italia).

Având în vedere cele arătate mai sus, a solicitat a se respinge recursul ca nefondat și să se mențină sentința nr. 254/2024, pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. xxxxxxxx, ca fiind temeinică și legală.

Totodată, a solicitat obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de avocat.

Prin încheierea de ședință din 21 octombrie 2024, s-a dispus amânarea cauzei pentru a da posibilitatea recurenteii pârâte xxxxxxxx să precizeze dacă se impune sesizarea ÎCCJ pentru lămurirea problemei de drept care formează obiectul prezentei cauze.

La data de 09.11.2024, recurenta pârâtă D.G.R.F.P. XXXX a formulat un punct de vedere privind sesizarea ÎCCJ cu privire la chestiunea de drept ce constituie obiectul cauzei . În ședința din data de 18.11.2024, Curtea de Apel Craiova a pus în discuția părților din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din actul normativ susmenționat, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept ” *In contextul suspendării raportului de serviciu în conformitate cu dispozițiile art. 86 alin.(2) din Legea nr. 188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici, art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici da dreptul funcționarului public de a solicita si în același timp incumba obligația angajatorului de a acorda despăgubiri reprezentând dobânzi penalizatoare si actualizarea cu indicele de inflatie a drepturilor salariale în condițiile art. 166 alin 4 Codul muncii, art. 1.531 alin. 1 si alin. (2) teza I si art. 1.535 alin. (I) din Codul civil*”.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Așa cum reiese din concluziile scrise, precum și din concluziile orale, reclamanta intimată xxxxxxxx a susținut că nu s-ar impune o sesizare a ÎCCJ, din punctul său de vedere, problema de drept supusă cenzurii instanței este foarte simplă și destul de clară. De altfel, a depus la dosar soluții pronunțate în alte dosare, chiar și de Curtea de Apel Craiova în care s-a admis o astfel de acțiune și s-a stabilit că reclamanta are dreptul la actualizarea sumelor reprezentând drepturi salariale.

Pe de altă parte, recurenta pârâtă a susținut că, fiind îndeplinite cumulativ toate condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se impune sesizarea ICCJ cu lămurirea problemei de drept ce formează obiectul prezentei cauze.

Astfel, recurenta pârâtă a învederat că urmare a trimiterii în judecata prin rechizitorul nr. xxxxxx din data de 14.08.2013 al DIICOT-ST XXX, reclamanta s-a aflat într-o cauza de suspendare de drept a raportului de serviciu în temeiul prevederilor Legii nr. 188/1999 - art.86 alin.2 și a apreciat ca aceasta situație este un caz fortuit .

Așadar, constatarea suspendării de drept a raportului de serviciu era o obligație și nu o posibilitate a instituției publice si prin urmare plata cu întârziere a drepturilor salariale ale reclamantei s-a datorat unei cauze străine, care nu-i poate fi imputată pârâtei XXXXXXX.

După soluționarea definitivă a dosarului penal, XXXXX a procedat în conformitate cu dispozițiile art. 86(3) din legea nr. 188/1999, în sensul ca i-au fost achitate reclamantei drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

A considerat ca în speță nu sunt incidente dispozițiile art. 52 alin 2 din Codul Muncii, si nici Decizia ICCJ-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept- nr. 35/2023 în dosarul nr. 513/1/2023.

La pct. 77 din Decizia ICCJ-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept- nr. 35/2023 se retine că, ulterior suspendării contractului de munca, drept urmare a trimiterii în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, se constata nevinovăția salariatului, acestuia i se plătește o despăgubire egala cu salariul si celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului de munca.

Astfel, din interpretarea ICCJ, nu rezultă faptul ca aceste sume reprezentând drepturi salariale aferente perioadei de suspendare sunt purtătoare de dobânzi si ca se actualizează cu indicele de inflație, întrucât legiuitorul nu a considerat ca este necesar, deoarece este o situație de excepție, un caz fortuit si nu exista vreo culpa a angajatorului.

În speță, angajatorul este exonerat de obligația de a repara integral pretinsul prejudiciu cauzat prin plata drepturilor salariale la încetareasuspendării raportului de serviciu, întrucât sa aflat în situația unui caz fortuit, respectiv o cauză străină, care nu-i poate fi imputată, în condițiile art. 1531 alin. 1, alin. 2 teza întâi si art. 1535 alin 1 din Cod. Civ.

Neplata drepturilor salariale pe perioada suspendării raportului de serviciu nu poate fi interpretata ca fiind o neexecutare a obligației de plata de către D.G.R.F.P. XXXX în sensul art. 1535 Codul Civil si al art. 166 alin 4 Codul muncii.

III. Analiza admisibilității sesizării

Se reține că, potrivit art. 1 alin. 1-3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, *"Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).*

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze."

În condițiile dispozițiilor art. 2 alin. 1 din același act normativ, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, se constată că instanța de control judiciar este investită cu judecarea recursului D.G.R.F.P. XXXX împotriva sentinței nr. 254/2024 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. XXXXX.

Obiectul cererii de chemare în judecată îl constituie obligarea pârâtei D.G.R.F.P. XXXX la plata sumei reprezentând actualizarea cu indicele preturilor de consum a drepturilor salariale în cuantum de 222.614 lei, achitate la data de 14.09.2022, pentru perioada cat a avut suspendat raportul de serviciu, respectiv 01.02.2014-01.05.2018 și a sumei reprezentând daune moratorii, aferenta sumei solicitata la punctul de mai sus, de la data de 14.09.2022 (când trebuia achitata aceasta suma) si pana la achitarea efectiva a acesteia.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art.1531, art.1535 Cod civil, art.1, alin.2 raportat la art.166, alin.4 și art.278 din Codul Muncii.

Prin sentința nr. 254/2024 pronunțată de Tribunalul Olt în dosarul nr. XXXXX, instanța a admis acțiunea reclamantei și a fost obligată pârâta la plata sumei de 82.129 lei, reprezentând

actualizarea cu indicele prețului de consum a drepturilor salariale în cuantum de 222.614 lei, pentru perioada 01.02.2014-01.05.2018 și a sumei de 4619 lei, reprezentând dobândă penalizatoare aferentă sumei de 82.129 lei.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării, instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

În speță, reclamanta, în calitate de consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5 în cadrul în cadrul Activității de Inspecție Fiscală-Serviciul inspecție fiscală persoane juridice, intră în categoria personalului plătit din fonduri publice, fiind salarizată, potrivit dispozițiilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, de la bugetul de stat.

De asemenea, se impune precizarea că, spre deosebire de art. 519 alin. 1 C.proc.civ., prevederile art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu mai stabilesc și condiția noutății, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

Chiar dacă tangențial, prin Decizia nr. 2/2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, Decizia nr. 21/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 75/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă și-a exprimat punctul de vedere cu referire la chestiunile sesizate, se apreciază că dezlegarea acestei chestiuni de drept este importantă deoarece de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei și prin această modalitate se asigură unificarea practicii judiciare în această problemă de drept, deziderat stabilit în preambulul O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În concluzie, se apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

IV.Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Art.86 alin.2 din Legea nr. 188/1999

”(2) În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.”

Art. 86, (3) din legea nr.88/1999

„În cazul în care s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală ori achitarea sau renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, precum și în cazul încetării procesului penat, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.”

Art. 166 alin 4 Codul muncii

„Întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

Art. 1531 din Codul Civil

„(1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.

(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama și de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.”

Art. 1535 din Codul Civil,

”(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

O.G. nr. 13/2011 prevede la art. 1 următoarele

”(1) Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești.

(2) Dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației, este denumită dobândă remuneratorie.

(3) Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare. (...)”.

Art. 2 din O.G. nr. 13/2011 prevede următoarele:

”În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.” Art. 3 alin. (1) și (2) din O.G. nr. 13/2011 statuează următoarele:

”(1) Rata dobânzii legale remuneratorii se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(2) Rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 4 puncte procentuale.”

V.Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Analizând cererea de chemare în judecată, se constată că reclamanta a solicitat acordarea unor pretenții accesorii aferente drepturilor salariale achitate pentru perioada de suspendare, în conformitate cu dispozițiile art. 86 (3) din legea nr. 188/1999, suspendarea raportului de serviciu fiind dispusă prin art.86 alin. 2 din legea nr. 188/1999. În cauză se constată că după soluționarea definitivă a dosarului penal, D.G.R.F.P. XXXX a procedat în conformitate cu dispozițiile art. 86(3) din legea nr. 188/1999, în sensul că i-au fost achitate reclamantei drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

Se reține că potrivit art.117 din Legea nr. 188/1999 (în vigoare pe perioada suspendării raportului de serviciu) „Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile

legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.”

În ceea ce privește solicitarea reclamantei de acordare a dobânzii renumeratorie pentru drepturile salariale, prin prisma prevederilor art.117 din Legea nr. 188/1999 raportat la Codul muncii se reține că art.166 alin.4 din legea nr. 53/2003-Codul muncii, republicat, prevede că „Întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune interese pentru repararea prejudiciului”.

Astfel, dispozițiile art. 86 alin. 3 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, mai sus evocate, care prevăd achitarea drepturilor salariale aferente perioadei de suspendare, se impun a fi avute în vedere în corelare cu dispozițiile Codului Muncii și ale Codului Civil.

Potrivit art. 52 alin. 2 din Codul Muncii (Legea 53/2003) „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară și i se plătește, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului.”.

Referitor la plata dobânzii – solicitată prin cererea de chemare în judecată, Curtea reține că prin art. 1531 Cod Civil este legiferat principiul reparării integrale a prejudiciului: „Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama și de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului. Creditorul are dreptul și la repararea prejudiciului nepatrimonial.”

De asemenea, potrivit art. 1.535 alin. 1 C.civ., „În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.”

Dispozițiile de mai sus se coroborează cu art. 1521 C.civ. în conformitate cu care punerea în întârziere a debitorului poate opera de drept sau la cererea creditorului, iar în materie de drepturi salariale punerea în întârziere este de drept, drepturile salariale fiind purtătoare de dobânzi din momentul în care trebuiau plătite până la data plății efective.

Instanța arată, că respectarea principiului acoperiri integrale a prejudiciului produs prin întârzierea achitării drepturilor salariale sau chiar neplata acestora, se realizează nu doar prin plata drepturilor restante, ci și prin obligarea debitorului la plata de daune-interese constând printre altele, în dobânda legală aferentă sumelor plătite cu întârziere.

Cu referire la actualizarea sumei cu rata inflației, instanța reține că principiul ce stă la baza instituției actualizării creanței este cel al reparării integrale a prejudiciului cauzat de debitor, prin neplata la scadență a obligației.

Scopul actualizării fiind acela de a menține valoarea reală a obligației monetare la data efectuării plății, aceasta se acordă cu titlu compensatoriu (damnum emergens), rezultă, așadar, că actualizarea cu indicele de inflație, pe lângă acordarea dobânzii renumeratorii, nu conduce la o dublă reparare a prejudiciului, ci asigură o reparare integrală a acestuia, în acord cu dispozițiile art. 1.531 din Codul civil.

Rezultă, prin urmare, că achitarea sumelor la o anumită data ulterioară, care doar în parte poate fi influențat de factori economici interni (puterea de cumpărare din respectiva perioadă) nu exclude dreptul reclamantei ca sumele să fie actualizate cu indicele de inflație, pentru asigurarea respectării principiului reparării integrale a prejudiciului produs.

Totodată, instanța reține că actualizarea acoperă deprecierea monedei naționale între data nașterii creanței și cea a plății, menținând-se astfel aceeași putere de cumpărare a monedei.

Curtea constată că plata drepturilor salariale cuvenite pe perioada suspendării nu are în vedere o remunerație corespunzătoare unei munci prestate, ci reprezintă o despăgubire cuantificată la nivelul acestor drepturi salariale. Pentru ca despăgubirea să fie efectivă, se impune plata către reclamantă a drepturilor salariale restante indexate și actualizate cu indicele de inflație, precum și a dobânzii legale aferente acestor drepturi.

Argumentul recurente pârâte referitor la inexistența în ceea ce o privește a unei culpe, întrucât suspendarea a operat de drept, urmează a fi înlăturat întrucât necesitatea despăgubirii integrale a funcționarului nu este condiționată de existența unei culpe în sarcina instituției angajatoare.

Curtea apreciază că toate aceste drepturi ar fi fost acordate reclamantei dacă raportul de serviciu nu ar fi fost suspendat pentru o faptă penală presupus săvârșită iar acordarea lor reprezintă expresia firească a respectării principiului nediscriminării față de colegii săi, dar și ca urmare a constatării în mod definitiv a nevinovăției reclamantei.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare a chestiunii de drept " În contextul suspendării raportului de serviciu în conformitate cu dispozițiile art. 86 alin.(2) din Legea nr. 188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici, art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici da dreptul funcționarului public de a solicita și în același timp încumba obligația angajatorului de a acorda despăgubiri reprezentând dobânzi penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație a drepturilor salariale în condițiile art. 166 alin 4 Codul muncii, art. 1.531 alin. 1 și alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (I) din Codul civil".

Prezenta încheiere se va comunica către ICCJ, se va aduce la cunoștința conducerii Secției de Contencios Administrativ și Fiscal și se va comunica prin email către curțile de apel și tribunalele din țară.

În baza art. 520, alin.2 Cod proc. civ, se va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E**

În baza art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

În contextul suspendării raportului de serviciu în conformitate cu dispozițiile art. 86 alin.(2) din Legea nr. 188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici, art. 86 alin. (3) din Legea nr.

188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici da dreptul funcționarului public de a solicita si in același timp incumba obligația angajatorului de a acorda despăgubiri reprezentând dobânzi penalizatoare si actualizarea cu indicele de inflație a drepturilor salariale in condițiile art. 166 alin 4 Codul muncii, art. 1.531 alin. 1 si alin. (2) teza I si art. 1.535 alin. (I) din Codul civil.

Prezenta încheiere se va comunica către ICCJ, se va aduce la cunoștința conducerii Secției de Contencios Administrativ si Fiscal si se va comunica prin email către curțile de apel si tribunalele din țară.

In baza art. 520, alin.2 Cod proc. civ, suspenda soluționarea cauzei privind pe recurenta pârâtă D.G.R.F.P. XXXX în contradictoriu cu intimata reclamantă XXXXXXXXX, împotriva sentinței nr.254/2024, pronunțată de Tribunalul Olt, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. xxxxxx, având ca obiect „Litigiu privind funcționarii publici „- până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțata prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi data 02 Decembrie 2024 .

Președinte,

XXXXXX

Judecător,

XXXXXXX

Judecător,

XXXXXXXXXX

Grefier,

XXXXXX

Red. Jud. XXXXX

Tehnored.X.X. 3 exemp/